

شماره ۳

چو بشناخت آهنگری پیشه کرد
 از آهنگری اره و تیشه کرد
 چو این کرده شد چاره آب ساخت
 ز دریای ها رودها را بتاخت
 به جوی و به رود آبها راه کرد
 به فرخندگی رنج کوتاه کرد
 چراگاه مردم بدان برفزود
 پراگند پس تخم و کشت و درود
 برنجید پس هر کسی نان خویش
 بورزید و بشناخت سامان خویش
 بدان ایزدی جاه و فرکیان
 ز نخچیر گور و گوزن زیان
 جدا کرد گاو و خر و گوسفند
 به ورز آورید آنچه بد سودمند
 ز پویندگان هر چه مویش نکوست
 بکشت و به سرشان برآهیخت پوست
 چو روباه و قاقم چو سنجاب نرم
 چهارم سمورست کش موی گرم
 برین گونه از چرم پویندگان
 بپوشید بالای گویندگان
 برنجید و گسترد و خورد و سپرد
 برفت و به جز نام نیکی نبرد
 بسی رنج برد اندران روزگار
 به افسون و اندیشه بی شمار
 چو پیش آمدش روزگار بهی